

Presentació¹
Apresentação
Presentation

Antonio CORTIJO
Vicent MARTINES

La Mediterrània condensa moltes de les claus del bo i millor de la cultura. Cruïlla entre nord i sud, est i oest, Occident i Orient –que resulta ser molt prop d’occident a la Mediterrània– els clàssics de les tres cultures del Llibre, i els clàssics grecolatins –que tant van fer per nodrir conceptualment el Cristianisme i l’Islam–. Això s’ha dit molt i moltes vegades i per molts. També, tanmateix, la Mediterrània condensa molts dels claus que han estat veritables estigmes i nafren dramàticament l’existència de tantíssimes persones: la diversitat consubstancial a la Mediterrània ha estat extremada des de molts bàndols i per molts interessos excessivament interessats no precisament a promoure la convivència.

Hi ha qui parla, potser impel·lit per les aparences –dramàtiques– de tantes convulsions i vessaments de sang com, històricament, hi ha hagut a les ribes de la Mediterrània, de xoc de civilitzacions. No és qüestió novella, però no per això sembla del tot ben coneguda. En aquesta mar que mediatitza a l’Edat

---

¹ Aquest número de Mirabilia/MedTrans, se situa al si de la matriu de l’Institut Superior d’Investigació Cooperativa IVITRA [ISIC-IVITRA] (Generalitat Valenciana [Ref. ISIC/012/042]), “Gramàtica del Català Modern (1601-1834)” (MINECO [FFI2012-37103]), “Constitució d’un corpus textual per a una gramàtica del català modern (Gcm)” (IEC [PT 2012-S04-MARTINES]), DIGICOTRACAM (Programa PROMETEU, Generalitat Valenciana [Ref.: PROMETEOII-2014-018]) & “Grup d’Investigació en Tecnologia Educativa en Història de la Cultura, Diacronia lingüística i Traducció” (Universitat d’Alacant [Ref. GITE-09009-UA])

Antonio CORTIJO & Vicent MARTINES (orgs.). *Mirabilia / MedTrans 2 (2015/2)*

New Approaches in the Research on the Crown of Aragon

Nous aspectes en la investigació sobre la Corona d'Aragó

Novos aspectos nas investigações sobre a Coroa de Aragón

Jul-Dez 2015/ISSN 1676-5818

Mitjana i el Renaixement no poques de les condicions que han determinat la noció de civilització occidental contemporània, i, també, bona part del genoma cultural d'Europa, la Corona d'Aragó se situa en un segment d'arc que la conca mediterrània dibuixa a l'extrem nord-occidental, i s'escampa cap al sud i l'est, i fins i tot fins a l'est més llunyà –orient, sempre dins de la Mediterrània–.

La Corona d'Aragó i amb el català com a ens nucleador de gran part de la seua identitat –especialment després de la desfeta de la batalla de Muret i de l'escandiment del somni d'un “estat” per terres occitanes– gaudeix d'un cabal d'aportacions al genoma cultural occidental certament interessant, quan no –a estones, almenys– essencial, tant en intel·lectuals/pensadors, escriptors de ficció i amb aportacions de sava pròpia a l'etnopoètica, amb autors i obres (d'autor o etnopoètiques) que presenten una llengua ben madura, més que apta –des de Lull, i encara abans– per a la creació de móns possibles literaris, tan complexos com els de la Constantinoble tirantiana, o tan condensadors –i no gens senzills– escenaris dels personatges de l'imaginari col·lectiu, i això, fins a l'actualitat, tot passant per una Edat Moderna que resulta més rica en autors, tipologia textuals i millor ús de la llengua catalana del que no podia semblar si no esporguem el tòpic de la “Decadència”.

Com més i millor coneguem i més atenguem a les noves tendències dels estudis sobre la Corona d'Aragó i la llengua i la literatura catalanes, més ens convencerem de la bondat de l'estudi interdisciplinari i rigorós dels temes. Aquests, malgrat la seua diversitat, de segur que, si estan fets amb honradesa intel·lectual i a fi de bé pel progrés del coneixement, ens aportaran cabals ben interessants i necessaris. Així volem fer-ho en aquest volum, que ens ofereix 8 articles que esdevenen mostra senyera de noves tendències en estudis al voltant de la Corona d'Aragó, de la llengua i la literatura catalanes:

Gabriel Ensenyat Pujol analitza la difícil proposta lul·liana per la conversió dels musulmans. La tensió entre la proposta de Ramon Lull, dialogada, dialogadora, i la cobejança del poder que sembla estar-se per altres coses. En definitiva, la propota lul·liana és un “elogi” de la paraula.

Carles Fenollosa Laguarda ofereix una anàlisi general sobre un altre “elogi” de la paraula –per a fer-la perdurable en la memòria–: el d'una de les grans

Antonio CORTIJO & Vicent MARTINES (orgs.). *Mirabilia / MedTrans 2 (2015/2)*
New Approaches in the Research on the Crown of Aragon
Nous aspectes en la investigació sobre la Corona d'Aragó
Novos aspectos nas investigações sobre a Coroa de Aragón

Jul-Dez 2015/ISSN 1676-5818

mostres de memorialística valenciana durant l'època moderna. D'altra banda, s'hi analitzen els estudis que se n'han fet fins la ara.

Joan-Antoni Mesquida Cantallops estudia les conjuncions i preposicions en el segle XVI, a partir de la Pràctica mercantívol de Joan Vetallol (1521).

Abel Soler analitza el diàleg entre Història i Literatura per a la interpretació de *Tirant lo Blanc*, obra mediterrània per antonomàsia.

Àngels Sendra Morant atén també del diàleg entre “realia” y “mimesi” a través de l'edició crítica de dos cartes sobre la Guerra dels Segadors, com a mostres de literatura política en català al segle XVII.

Maria de la Pau Janer analitza l'article analitza les arrels medievals del conte *Barbe-Bleue* de Perrault, personatge misteriós i ambigu, a partir de les diverses versions recollides de a tradició oral en llocs diversos d'Europa i d'Amèrica Llatina.

Joan de Déu Martines Llinares ens explica la importància de fer un diccionari de la natura de l'obra literària d'Enric Valor com a primer pas per confeccionar un futur diccionari de tot el lèxic valencià.

Finalment, **Pablo Suárez García** ens presenta el gran interès que desfermen clàssics de la Corona d'Aragó en l'àmbit de la llengua asturiana a través del pont que és la traducció.